

W R SRODĘ DNIA 30 MARCA 1808

Z Wiednia d. 23. Marca.

Naywyższym potęgi, m pod d. 2 bieżącego miesiąca wydany postanowione jest, iż dawne bankocle od roku 1800 na 25 i 100 zł. ryń. ostatniego Marca wychodzą zupełnie z biegu, i w żadnych krajowych kassach nie będą przyjmowane; do ostatniego Czerwca roku bieżącego będą jednak mogły jeszcze być w bankocelowych kassach na nowe wymienione; po tem zaś czasie już i w tych kassach nie będą wymieniane. Dalej staćowi tenże patent, iż bankocle roku 1800 na 10 i 500 zł. ryń. pierwsze do ostatniego Lipca, drugie do ostatniego Maia 1808 bieg tylko będą miały. Po tych terminach wychodzą z biegu, i tylko jeszcze pierwsze na 10 zł. ryń. do ostatniego Października, drugie na 500 zł. ryń. do ostatniego Lipca 1808 w bankocelowych kassach na nowe, których wzor do patentu jest dołączony, wymieniane być będą mogły.

Pod czas przedsięwziętej niedawno regulacji C. K. nadworney pocztowej buchalteryi raczył J. C. K. Mość Jakoba Wachuti przez wzgląd na jego wiadomość pocztowych interesów, doświadczoną uczciwość i wieloletnią chwalebłą służbę, wicebuchalterem nad-

wornym mianować, dalej wynieść na radców dotychczasowych rachunkowych oficyalistów F. J. Schilmay de Steinlebach i Piotra Saar, a oficyalistów Michała Saar i Antoniego Kawalera Hugenstein na rewizorów rachunkowych.

D. 16 Marca umarł w Wiedniu Jan. Fr. de Paulo Hrabia Hardegg - Giatz, C. K. szambelan, aktualny tajny radca, kawaler orderu Złotego Runa i W. krzyża S. Leopolda, W. łowczy, w 67 roku życia. Od młodości poświęcił się usługom publicznym, i te aż do końca życia chwalebnie odbywał.

Z Peterzburga d. 24. Lutego.

Strony dworu naszego wyszło tu teraz następujące oświadczenie przeciw Szwecyi:

" Gdy Imperator dowiedział się o gwałtach, których Anglija dopuściła się względem Dnii, unięskiony słusznym gniewem, wierny swojemu charakterowi i bacznym na dobro swiego państwa, rozkazał Królowi W. Brytanii oświadczyć, iż nie może być ebojętnym na tak bezwstydną, na tak bezprzykładną grabież, którą Anglija przeciw Królowi, jego krewnemu, przyjacielowi i dawnemu sprzymierzyńcowi Rosji popełniła. — J. Imp. Mość

ażeby swoie to postanowienie Królowi Szwedzkiemu w nocy, która pod d. 24 Września r. p. iego ambasadorowi podaną została. — Zawarte w roku 1780 między Imperatorową Katarzyną i Królem Gustawem III. i w roku 1800 między Imperatorem Pawłem i terazniejszym Królem Szwedzkim traktaty, mieszczą w sobie zobowiązany wyrządy obowiązków: utrzymania zasady, iż morze Bałtyckie jest zamkniętym morzem, i zachowania go wraz z iego brzegami przeciw wszelkim nieprzyjacielskim krokom i gwałtownościom, i użycia do tego sposobow, i jakie się tylko w ich ręku znajdują. Zastanowiwszy się J. Im. Mość nad obiema temi traktatami, miał nie tylko prawo, ale nawet był obowiązany żądać od Szwecyi pomocy przeciw Anglii. — Król Szwedzki nie zaprzeczał powyższych obowiązków, ale wzbraniał się dać pomocy, póki Francuzkie woyska nie ouszczą brzegow Bałtyckiego morza, i porty Niemieckie nie będą dla Angielskiego handlu otworzone. — Rzecz szła o zemszczenie się wyrządzonego gwałtu przez Anglią, który całą Europę obraził. Imperator żądał od Króla Szwedzkiego traktatami zapewnioney pomocy i zamiast dogodney odpowiedzi, proponował mu ten Monarcha, aby wykonanie powyższych traktatow zawiesić do dalszego czasu, a teraz starać się o wyrobienie Anglii wolnego handlu do wszystkich Niemieckich portow, słowem usłużyć tey samey Anglii, przeciw której nieprzyjacielskie kroki przedsięwzięte być miały. Trudno dowieść iasniey stronnictwa Króla Szwedzkiego względem Anglii, iak go sam okazał. — Pod d. 16 Listopada kazał J. J. Mość drugą dać notę, w której doniesiono było Królowi, iż J. J. Mość zerwał pokoy z Anglią, i proszony był powtornie o wspólne działanie. — Nota ta została przez

dwa miesiące bez odpowiedzi; nakoniec w danej pod d. 9 Stycznia odpowiedzi powtorzono poprzednicze wybiegi. — Dalekim będąc do czynienia sobie względem swoyego umiarkowania wyrzutow, mite jest owszem Imperatorowi, iż użył wszystkich, ile tylko by dź mogło sposobow, do nakłonienia J. K. Mei Szwedzkiej do stosownego iedynie iego krajom systematu; lecz winien jest nakoniec swoim ludem, iako też bezpieczeństwu swoyego państwa, które jest naywyższem prawem, przedsięwziąć środki, aby wspólne działanie Szwecyi z Rosyją i Danią przeciw Anglii nie było dłużej nierozwiązaniem pytaniem. — Imperator uwiadomiony jest, że gabinet Angielski starał się nakłonić strachem Danią do swego systematu, grożąc, iż Król Szwedzki posła swe woyska do Zelandyi, za co mi Norwegia ma być zapewnioną. Gdy Imperator dowiedział się daley, że Król Szwedzki w ten czas, gdy mu na iego notę nie dawał odpowiedzi, układał potajemnie traktat przymierza w Londynie, przeto widzi J. J. Mość, iż dobro iego kraju żeby zapewnionem było, gdyby w ten czas, kiedy zaczęły się nieprzyjacielskie kroki między Anglią i Rosyją, Król Szwedzki, zastyd Rosyjskiego państwa, ukrywał dłużej pod pozorem neutralności wiadome swoje przywiązanie do Anglii. J. J. Mość nie może zatem stosunkow Szwecyi względem Rosyiyi zoltać w niepewności, ani zezwolić na iey neutralność. Gdy nadto skłonności Króla Szwedzkiego iasno są dowiedzione, nie pozostaie więc J. J. Mei, iak przystąpić niezwłocznie do tych środków, które mu Opatrzność powierzyła, dla zapewnienia dobra swoyego państwa, i donosi o tem Królowi Szwedzkiemu i całej Europie. — Dojednając Imperator w tym sposobie obowiązkow, które dobro iego państwa na nieg wkła-

da, gotów jest przedsięwziąć się mające surowe środki zamienić na krok roztropności, gdyby Król Szwedzki zechciał się niezwłocznie złączyć z Rosją i Danią, dla zamknięcia Bałtyckiego morza aż do morskiego pokoju z Anglią. Wzywa nawet po ostatek raz w duchu prawdziwej przyjaźni Króla, swiętego szwagra, aby nie opierał się dłużej przystąpić do dopełnienia swoich obowiązków i przybrać systema, które interesom północnych mocarstw przystoi. — Coż z resztą zyskała Szwecya od czasu, kiedy Jej Monarcha przywiązał się do interesów Anglii? — Nie bardziej nie potrafi zasmucić Imperatora, jak widzieć poróżnione z sobą Szwecyą i Rosyją, i od Króla Jmci Szwedzkiego zawisto je ycie, aby przedsięwziął taki krok, i to natychmiast, któryby oba kraje w ścisłym przymierzu i zupełnej zgodzie zachował. — Działo się w Petersburgu d. 10 Lutego 1808.

Powyższe świadczenie udzielone zostało przez ministra zagranicznych związków, Hrabiego Romanzowa, tutejszym zagranicznym posłem w Francuzkim języku:

Dnia 27. Lutego.

Ambasador Szwedzki, Baron Stedingk żądał wczoraj paszportow do wyjazdu. Rosyjskie wojska zajęły już miasto Lowisa w Finlandyi Szwedzkiej. Główna kwatera naszego wojska, którem dowodzi Jenerał piechoty Hr. Buxhawden znajduje się w Friedrichsham.

Hrabia Romanzow zastępujący tymczasowo urząd ministra zagranicznych związków, mianowany został aktualnym ministrem tego wydziału. Będzie jednak razem i ministrem handlowym.

Jenerał porucznik, Xę Dołgeruki, mianowany jest Rosyjskim ambasadorem przy dworze Króla Jmci Holenderskiego, i za kilka dni uda się w podróż na miejsce swojego

przeznaczenia.

W gaecie dworskiej umieszczone zostało Angielskie oświadczenie w Rosyjskim języku, wraz z przypiskami Monitora.

Zimno jest tu zawsze między 15 i 20 stopniem poślug Reaumura.

Jenerałowie porucznicy Lewis i Dohturrow otrzymali dobra.

Od granic Szwedzkich d. 5. Marca.

Podług nadeszłych do Króla Jmci dostawień od Jenerała porucznika Klingsporra w kroczty Rosyjskie wojska w 3 miejscach d. 21 Lutego do Szwedzkiej Finlandyi przy Abborfers, Kietig i Aricalu, i po utarciu się z posterunkami, przy czem batalion Nylandami 2 ludzi zabitych i kilku rannych, postąpili do Pernaa.

Naczelnik jenerał Rosyjski, Hrabia Buxhawden, wydał do mieszkańców Finlandyi następującą odezwę w Szwedzkim i Finlandzkim języku:

" Najjaśniejszy Imperator Rosyjski, mój najtłaskawszy Pan i najpotężniejszy Monarcha, z największym nieukontentowaniem widzi się być zniewolonym przez wojsko swoim, pod moimi rozkazami zostającemi, w kroczyć do waszego kraju. Dobrzy Sądzi i mieszkańcy Szwedzkiej Finlandyi! Krokten, do którego J. Imp. Mość przez zaszłe w Szwecyi zdarzenia przymuszony został, tem nieprzyjemniejszy jest dla niego, gdy przypomina sobie jeszcze wasze szlachetne, przyjacielskie uczucia i szczerę, dobrowolną i niewymuszoną zaufanie, które naród Finlandzki położył w opiece Rosyjskiej w czasie ostatniej wojny, kiedy Król Szwedzki bez najmniejszej przyczyny i wbrew waszej konstytucyi niespodziewanie w granice nasze wtargnął. — Gdy atoli Król Jmci Szwedzki dalekim będąc od przychylenia się do pokojowych

ustłowań, które J. Imp. Mość czyni dla przywrocenia spokojności, którey Europa tak dawno jest pozbawiona, i którey jedynie spodziewać się może od szczęśliwie zawartego związku pomiędzy dwiema najsilniejszymi mocarstwami, nie tylko coraz bardziej uchyla się od tego, ale nadto koiarzy się coraz ścisley z wspólnym nieprzyjacielem powszechney spokojności, na którego uciskające systema i niestłuchane gwałty, przeciw J. K. Moci nawet i jego najbliższemu sprzymierzeńcowi wyrządzone, J. Imp. Mość obojętnie patrzeć nie może; z tych przeto powodów i przez wzgląd na bezpieczeństwo własnych krajów widzi się J. Imp. Mość bydź zniewolonym zająć wasz kraj pod swoją opiekę w posiadłość, dla zapewnienia sobie dostatecznego bezpieczeństwa, w przypadku jeżeliby J. K. Mość Szwedzki trwał w swoim uporze nie przyjęcia słusnych warunków, które mu przez J. Imp. Mość od J. C. K. Moci Francuzów podane zostały, do przywrocenia szczęśliwego pokoju, który był zawsze i jest pożądanym celem J. Imp. Moci. — Bądźcie w domach waszych spokojnymi i nie obawiajcie się niczego, dobrzy Sąsiedzi i Finlandzcy Mężowie! Nie przychodzimy do was jako nieprzyjaciele, ale jako przyjaciele i obrońcy, dla ulepszenia waszego bytu, gdyż przez to będziemy w stanie odwrócić od waszego kraju nieszczęścia, których w przypadku wojny padlibyście niechybnie ofiarą. Nie dajcie się uwodzić, brać się do oręża lub uczynić najmniejszą zniewagę powierzonem moim rozkazom wojskom, a któkolwiek będzie tak niebaczny, sam sobie przypisać musi skutki. Wszyscy zaś, którzy oycowskie starania J. Imp. Moci o dobro kraju wspierać będą, staną się godnymi jego wysokiey opieki i względów. — Ponieważ J. J. Moci jest życzeniem,

aby wszystkie interesa kraju odbywały się zwyczajną drogą, stosownie do waszych ustaw i zwyczajów, i nie były przerywane przez cały czas, poki tylko woyska jego przymuszone będą stać w waszem kraju, potwierdzają się zatem niniejszą odezwą wszyscy cywili i woyskowi urzędnicy na swoich urzędach i w powołaniu, wyjąwszy jednak rodowitych Szwedów, którzy użyćby mogli swey powagi do obłąkania ludu przeciw dobru kraju. Co na utrzymanie i zaopatrzenie woyska żądane będzie, ma natychmiast bydź gotowemi pieniędzmi zapłacone; każde dostawienie będzie za umową między naszymi i krajowemi kommissarzami zapłacone; i żebyście i tu przekonali się o staranności J. Imp. Moci o wasze dobro, rozkazał, aby wiecy od będących dotąd magazynów założonych zostało, z których ubodzy mieszkańcy, równie jak jego woysko, w żywność opatrywaniem bydź będą mogli. — Gdy jednk wydarzyć się mogą okoliczności, do których załatwienia w sposobie dobrem i po sąsiedzaku wypaść może potrzeba wzajemnego udzielenia sobie myśli i jednomyślności w wyrokach. Wezwanemi przeto jesteście do wybrania w każdej prowincyi, w sposobie dla sejmików przepisany, ile bydź może jak najprędzey po jednym depurowanym, którzy udać się mają do miasta Abo, i naradzać się nad tem, co daley dla dobra kraju za potrzebne uznaniem zostanie. — Wielkie Xięstwo Finlandzkie uważane nadto; bydź ma od tey chwili aż do dalszego czasu jako reszta zdobytych Roslyjskich prowincyy, które pod słodkim rządem J. Imp. Moci poprzedników i pod jego własnym berłem cieszą się szczęśliwą spokojnością, z utrzymaniem wszystkich przywilejów, wolnego wyznawania religii, wolności i prerogatyw, które od niepamiętnych czasów posiada-

ty i teraz jeszcze posiadają. Zwyczajne podarki mają zatem być jak dawniej bez żadnej odmiany i łacone. To wszystko podaje się do wiadomości mieszkańcom, którzy mają temu być posłusznymi, równie jak dalszym ukazom, które J. Imp. Mość wydać raczy. — *Dzielo sio-w-głowney kwaterze w Friedrichsham d. 16 Lutego 1808.*

Z Laryza d. 8. Marca.

W Wersalu u narat będący tam jako jeniec Angielski porucznik morski Cochrane.

Portul Amerykańskich gazet upadł d. 14 Grudnia w różnych okolicach Massachusetts kamicę deszcz. Największe jego kamienie ważyć miały 36 funtów.

Onegdaj byli J. C. K. Mei na dyplomatycznej audyencyi przedstawionemi, przez Austrackiego ambasadora, Hrabiego Metternich: Xzę Paweł Esterhazy, Hrabia Alfred Potocki i Major Matkouche; przez Holenderskiego ambasadora, Marszałka Verhulst P. van der Stael i P. Lenny; przez Saskiego posta, Barona Senft de Pilsach; Hrabia Biliński i P. Chłapowski, a przez Wirzburskiego posta, P. Reigersberg, Sekretarz poselstwa Karcher.

Order złotego Runa w Hiszpanii liczy tylko teraz 48 kawalerów, których za ledwo czwarta część składa się z magnatów Hiszpańskich, a reszta z koronowanych głów, członków Królewskiej rodziny lub zagranicznych osób. Najstarszym kawalerem jest Xzę Albert Sasko Cieszyński; otrzymał ten order w roku 1738, a najmłodszym Wicekról Włoch.

Zywie teraz 51 kardynałów, a wakuie 19 miejsc kardynalskich. Najstarszym kardynałem w wieku i w wyborze jest Kardynał Karaffa, który w roku 1773 był obrany, i liczy 86 lat.

W Hiszpańskim dworskim kalendarzyku na rok 1808 opuszczony jest dwór Portugalski tak pomiędzy poselstwami, iako też pomiędzy koronowanymi głowami. Matkouka Xcia Regenta Brazylji wspomniana tylko jest po imieniu. Podobno pierwszy ten kalendarzyk umieścił w sobie Cesarza Marokańskiego jako panującego Monarchę. Nazywa się Muley Solman, urodził się 1773 roku i pannie od 1797go, jest Królem Maroku, Fez i Suz.

J. C. K. Mość przyjął na posiedzeniu rady stanu d. 5 deputacyą od klasy pięknych umiejętności instytutu narodowego. Składała się z Prezydenta Berville, Wiceprezydenta Vincent, ustawicznego Sekretarza Lebreton, Senatora Vien, członków Moitte, Heurtier, Gofsec, Jeuffroy, Grandmenil, Visconti, Dufourci, Peyra i Chaulet. Prezydent miał krótką przemowę do J. C. K. Mei, a sekretarz przeczytał rys dzieł pięknych kunsztów. J. C. K. Mość odpowiedział: "Mei Prezydencie i Deputowani czwartej klasy instytutu! Ateny i Rzym słyną jeszcze z pięknych kunsztów; Włochy kraj, którego ludy tak drogiemi są dla mnie, najpierwszy pomiędzy nowemi narodami wskrzesił kunszt. Wiele mi na tem zależy, abym mógł widzieć, że Francuzcy artyści zaćmili sławę Aten i Włoch. Do was należy ziścić tak piękną nadzieję. Bądźcie pewni mojej opieki."

Onegdaj odprawił Cesarz rewiją nad gwardyą i trzema regimentami strzelców.

Zapewniała, iż tak żołnierze, iako i oficerowie Cesarzkiej gwardyi, w nadgodę ostatniej kampanii otrzymać mają roczne w kraju dochody. Każdy porucznik otrzymać ma 500, kapitan 1000, pułkownik 3000, jenerał 6000 franków, &c.

D. 3 wyjechał ślad X'ę Prymas do państw swoich.

W tym miasteczku będzie w College de France więcey daiącemu sprzedana ważna biblioteka, którą sławny Astronom Laland przez 60 lat zbierał.

P. Canouville, audytor rady stanu, jest mianowany kommissarzem do obięcia w posiadłość dóbr koronowych w Toskanii.

Z Waladolidy piszą pod d. 17 Lutego: "Mowią bardzo o przybyciu Cesarza Francuzow do naszych murów; dodają nawet, że w naszym mieście założy główną kwaterę. Pałac tutejszy, w którym dawniej mieszkali Monarchowie Hiszpańscy, ma być na jego mieszkanie wyprzedzony."

List z Barcelony pod d. 21 Lutego donosi co następuje:

"Od 8 dni miało nasze i całą prowincyą zajmie korpus Francuzki Marszałka Moncey. W tych dniach przybył sam Marszałek do naszego miasta i założył w nim główną kwaterę. Wczoraj dał wspaniały obiad blisko dla 60 znakomitszych Barcelończyków. Lubo niektóre dywizye przeszły tylko przez naszą prowincyą, udając się do Kartageny, pewną jednak zdanie się być rzeczą, iż część tego korpusu zostanie przez czas niejakı w Katalonii. Mowią nawet o wielkiej odmianie, której ma podpaść ta prowincya. Rozchodzi się powszechna pogłoska, że jest odstąpiona Francyi za Portugalią, która przyłączonej zostanie do Hiszpanii. Dodają, że Brancya przeznaczą Katalonią dla Królowey Hiszuryi. — Przeznaczenie wojsk Francuzkich idących do Kartageny, nie jest jeszcze wiadome."

Kościóły Lizbońskie są pod bąd najbogatsze w całej Europie. Skarb patryarchalnego kościoła w złocie, srebżu i klejnotach.

jest nie do obrachowania. W Królewskiej kaplicy stoi srebrny krzyż mocno wyślodony 12 stop wysoki, a około niego 12 srebrnych lichtarzy taki-yże wysokości. W tey-że kaplicy widac po ścianach na wpeł wypukley robocie z złota i srebra wyobrażenia męki Jezusa Chrystusa i z biblii. Mieysca wolne wysadzane są dyamentami i innymi drogiemi kamieniami. Były w przeszłym wieku podług rysunku sławnego Artysty Arrighi częścią w Rzymie, częścią w Florencyi robione. Od samey roboty zapłacono 750000 liwrow. Dochody patryarchalnego kościoła wynoszą rocznie półtrzecia miliona liwrow, a patryarchy do 700000 liwrow. Stąd wnosić można o bogactwach innych kościołów w Lizbonie i w królestwie Portugalskim.

Z Londynu d. 15. Lutego:

(Przez Paryż.)

W pobiedzialek odplynęł Kontraadmiral Bertie do okolic Brestu z 7 liniowemi okrętami.

Wczoraj przybyła tu fregata Shannon z listami z Madery. Odplynęła d. 13 Stycznia z tey wyspy. Panował tam najlepszy porządek: mieszkańcy wykonali Królowi Jmć W. Brytanii przysięgę wierności i dobrowolnie 17,000 broni złożyli.

Ponieważ Kontraadmiralowie Kortou i Otway odebrali dowodztwo nad eskadrą przed Lizboną, Sidney Smith popłynął zatem, iak za pewniacją, do Brazylji, dla obięcia tam dowodztwa.

Francuzki korsarz le Furet o 14 działach i 50 Indzi zabrany został przez wojenny okręt Port Mahon. Fregata Leda zatopiła się z wszystkim ludem.

Sąd Jenerala Whitlocke jeszcze się ciągnie.

Mowią, iż rząd odebrał teraz dosięcie

nie od Admirała Duckwortha o kierunku Roszfortskiej eskadry.

Podług listów z Gibraltaru, znajdowało się d. 17 Sycznia 120,000 Francuzkiego i Hiszpańskiego wojska w drodze do Gibraltaru. Przygotowano także 200 armatnich łodzi do poparcia tego ataku.

Na końcu Grudnia przybyły dwie Francuzkie fregaty z wojskiem lądowym do Martyniki.

D. 11 Lutego doniosł Lord Sidmouth niższej izbie, iż w następujący czwartek poda wniosek, ażeby Król był proszony, że by Duńska flota była trzymana wstanie, aby za przywróceniem pokoju mogła być Danią powrocona.

Na wniosek Lorda Grenwilla postanowiła izba, aby parlamentowi podane zostały kopie korespondencji z Ameryką względem traktatu przyjaźni i handlowego. Mniemają zawsze, iż pokoy z Ameryką będzie mógł być utrzymany bez wyrzeczenia się naszych praw morskich. Gdyby zaś tego Amerykanie żądali, tedy lepiej upaść, niżeli ulegać.

Bywszy P. Grey wniósł, aby parlamentowi przełożone zostały papiery, które są potrzebne do zapelnienia luk, które postrzegają się dać w korespondencji z dworami Wiedeńskim i Peterzburskim. W dwu godzinnej mowie usprawiedliwił postępowanie przeszłych ministrów względem wojny na statym lądzie.

Lord Hawkesbury nie przeciwił się udzieleniu powyższych pismierow parlamentowi, wyjąwszy list Lorda Hutchinsona, w którym on donosi o rozmowie, którą miał z Imperatorem, i korespondencyą między Lordem Gower i rządem Roslyjakim względem traktatu Tylżyckiego.

Hrabia Moira usprawiedliwił postępowanie przeszłych ministrów względem Sycymierzyńców. " W ostatniej kampanii (wyraził) nie przewidywałem podobieństwa pomysłności. Dywersya Angielska nie byłaby także obłąkała takiego męża, jakim jest Bonaparte. Lord Hutchinson oświadczał od początku aż do końca wojny, iż mało ma nadziei o szczęśliwych działaniach sprzymierzyńców. Wojsko Angielskie byłoby nawet w tyle Francuzkiego pobite: Roslyyskie wojsko trzymało się mężnie, ale Francuzi przechodzą go daleko w sztuce wojennej. "

Wniosek P. Grey względem udzielenia powyższych papierów przyjęty został.

Dnia 22. Lutego.

Pisma nasze donoszą w treści o zawartym między Anglią i Szwecyą zaczepnym i odpornym traktacie przymierza, co następuje: Marstrand ma być Anglikom oddany, który służyć będzie na stanowisko dla ich morskiej i lądowej floty, którey użyją do działań na Bałtyckim morzu. Dla wsparcia Króla Szwedzkiego przeciw potężnej koalicji, która się przeciw niemu formuje, dostarczy mu Anglia 1) 16 liniowych okrętów; 2) 20,000 lądowego wojska, do którego przyda jeszcze 15,000 najsilniejszych żołnierzy; 3) płacić mu miesięcznie będzie po 100,000 f. szt. poki tylko trwa wojna.

Stosownie do tego traktatu uzbrojona jest teraz spieszo wielka wyprawa. Jenerał Moore lub Lord Cathcart będzie w tej wyprawie wojskiem dowodził. W Plimut zgromadzono już pod Jenerałami Spencer i Kartane 9000 wojska. W piątek jeszcze przeznaczone do tej wyprawy przewozowe statki podniosły kotwice; ale dla przeciwnego wiatru nie mogły do miejsca im wskazanego odplynąć. W Postumucie zgromadzono także około 1000 prze-

308
wozowych statków, które zabierają wojska i amunicyę. Wszystkie przygotowania do wielkiej wyprawy bardzo są przyspieszane.

Od 8 dni wielkie pannie między naszymi wojskami poruszenie, iedne udają się do portów dla wsiadania na okręty; drugie odmieniają swoje stanowiska, i młode zastępują ich miejsca; inne nakoniec udają się nad brzegi, dla rozłożenia się w szataśzach.

Okolice Sundu i Bałtyckiego morza staną się więc w krótcie miejscem ważnych zdarzeń.

Słychać, iż mundur officerów lądowego naszego wojska będzie odmieniony.

W ostatnią środę okręt pod banderą pokojową przewiózł Roslyyskiego posta, P. Alopeus, z Dowru do Kale. Wyjechał tam o godzinie 7 w wieczor. Gdy okręt stanął w piątek powrócił, przywiozł paczkę listów, którą P. Alopeus mu oddał. Pomiędzy temi listami znajdował się ieden do Pruskiego posta, który ściagać się ma do iego z Anglii wyjazdu. Paczka ta listów oddana została do kancelaryi spraw zagranicznych.

Admirał Hood przybył na okręcie Centaurus do Plimtu. Fregata Camus od eskadry Roszefortskiej była przez nasze okręty ścigana. D. 24 Stycznia oddzielił się Hood przy Maderze od Admirala Duckworta. Ostatni popłynął za eskadrą Francuzką.

Roslyyski okręt, na którym znajdowały się członki bywszego rządu Jońskiej rzpltey, zabrany został na Adryatyckim morzu przez nasze okręty. Lud i podróżni zaprowadzonemi zostali iako jeńcy wojenni do Malty.

Podług doniesień z Peterzburga, zdaje się, że Imperator uważa wszystkich poddanych Angielskich, którzy się w jego krajach znajdują, iako zakładników za osoby zabrane na powyższym okręcie.

Słynny przez swoje dowództwo w wschodnich Indyach, a teraz rządca Plimtu, Jenerał Lake, umarł w 60 roku życia.

Kupcy handlujący do St. Domingo, postanowili podać proźbę do kanclerza skarbowego, aby kawa przychodząca z St. Domingo uwolniona była od nowej opłaty, ponieważ iednej nawet po tej cenie, iak kosztuje sprzedać nie można.

W wyższej izbie zasłży d. 15 ważne spory względem gabinetowego rozkazu tycającego się żeglugi neutralnych okrętów. "Rokaz ten (wyrzcił Lord Auckland) przeciwi się prawu narodow; postanowiona pod czas wojny 1756 ustawa jest [prześląpiona. Rząd Francuzki nie miał zamiaru wykonać ścisło swiego wyroku pod d. 21 Listopada wydanego; sam to nawet oświadczył Jenerałowi Armstrong, a zatem tak w tym iako i innym względzie system naszych ministrów, zabraniające wszelkiego handlu neutralnem mocarstwom, nie może być usprawiedliwione."

Lord Bathurst: Nie wątpię wcale, iż zamiarem wyroku Francuzkiego pod d. 21 Listopada było zabronić neutralnem mocarstwom wszelkiego handlu z Anglią. Francuya ogłosiła wyspy Angielskie w zamknięciu, i rząd Amerykański uznał zasadę tego wyroku; wszelako ministrowie nie starali się za to zemścić, owszem złągodziłi gabinetowy rozkaz względem Amerykanow i pozwalają iin wolno używać korzysci handlowych."

Lord Erskine, popierając wniosek Lorda Auckland, twierdził, iż gabinetowy rozkaz przeciwi się zdrowey polityce i wyrok Francuzki wcale go nieusprawiedliwia. "Gdyby Bonaparte (dodał na końcu) Xiężyc ogłosił w zamknięciu, powinież ministrowie użyć odwetu przeciw stońcu?,"

Lord kanclerz i Lord Hawkesbury bronili gabinetowego rozkazu; spory trwał aż do godziny 4 z rana. Gdy iednak przyszło do kreskowania znalazło się 43 głosow za wnioskiem Aucklanda, a 106 przeciw niemu. Ministrowie przekreskowali więc 53 głosami.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 30. MARCA 1808.

Z Bajony d. 26. Lutego.

W nocy na 23 t. m. przybył tu Wielki Xzę Jmc Bergski. Najeutrz wystąpił z dział ogłosił jego przybycie. Wczoraj odprawił rewiią nad honorową strażą, która na jego przyjęcie utworzoną została.

Z Berlina d. 12. Marca.

Gazeta tuteysza zawiera co następuje:

"P. Jffland, dyrektor i P. Jakobi, dozor, ca tuteyszego narodowego teatru, skazaniemi zostali z rozkazu Rzędy, Marszałka Wiktorra, na dwudniowy w domu areszt, za to, że obchodzili publicznie urodziny Królowej Jmci Pruskiej bez opowiedzenia się Francuzkim władzom, które z ukontentowaniem dzielityby były radość mieszkańców Berlina przy obchodzie urodzin ich Królowej, i że przestąpili prawo obyczajności i zaufania, które winni są Francuzom. W Berlinie d. 11 Marca 1808.

St. Hilaire, General dywizyi i dowódzca Berlina i Mittelmarku.

D. 10, jako w dzień urodzin Królowej, dyrekcyja tuteyszych ubogich ustanowien kazała 2032 tuteyszym ubogim, oprócz zwyczajnych potraw, dodać mięsa i chleba.

Przyjaciele ludzkości, którzy w Szląsku

zbierają składki dla cywilnych i wojskowych urzędników, krótczy przez odsląpienie prowincyy Pruskiej pozbawionemi zostali chleba, w nędznym znajdując się stanie i rodem są z Szląska, zebrali do końca Lutego 1235 talarow, a urząd pocztowy w Dreźnie zbierając podobnież składki, zebrał 530 talarow.

Z Hamburga d. 4. Marca.

Podług wiary godnego rachunku, wojsko Szwedzkie składa się teraz z 44,800 ludzi. Z tych zostało pod dowództwem Jenerala Klingspott w Finlandyi 17,000, w Schonon pod Jeneralem Toll 8000, a w prowincyach za Sztokolmem 2700 ludzi. Odwodowe wojsko wynosi 8000 ludzi. Xzę Pienne, emigrant Francuzki, utworzył w roku przeszłym regiment, który znajduje się przy korpusie w Schonon, ale nie liczy nad 140 ludzi.

Uważać można (wyróżnia jeden uczonej) że na początku prawie każdego wieku zjawia się w jakim kraju naszej ziemi wielki mąż, który się nadzwyczajnymi wstawił czynami. I tak na początku 1go wieku żył August, na początku 2go Trajan, na początku 4go Konstantyn Wielki, na początku 6go Klodowich, założyciel Francuzkiej monarchii, na początku 7go Muhamed, na początku 8go Pepin,

oyćce Karola Martel i pradziad Karola Wielkiego, na początku 9go Karol Wielki, na początku 11go Władimirz Wielki i Kasur Wielki, na początku 15go Timurlen czyli Tamerlan, na początku 16go Iwan Wasielewicz, na początku 17go Henryk czwarty, na początku 18go Piotr Wielki, a na początku 19go wieku isk wielki żyje Mąż, wiadome całemu światu!

Dnia 15. Marca.

Przez nadzwyczajną okazję odebraliśmy tu doniesienie z Sztokholmu pod d. 5 t. m. że Rosyjskie woyska wkroczyły d. 22 Lutego do Szwedzkiej Finlandyi, mało znalazły oporu, postępowały szybko naprzód i podług ostatnich doniesień znajdować się już miały niedaleko Abo.

Król Szwedzki dowiedziawszy się o rozpoczęciu nieprzyjacielskich kroków z strony Rosyi, kazał Rosyjskiego posła, P. Alopeus młodszego, przez swego adjuranta aresztować i archiwa poselstwa zapieczętować. Posel ten jest w domu swoim uwięziony i strzeżony; jednemu tylko lekarzowi dozwolony jest do niego przystęp. Wszyscy posłowie, nawet Angielski, mieli się na próżno za uwolnieniem P. Alopeus wstawiać.

Mowią, iż bieżący do tego posła z Petersburga goniec zatrzymany w Abo i pozbawiony listów został.

Z Neapolu d. 26. Lutego.

D. 16 t. m. odwiedził Król pałac nauk, i obejrzał będące starożytności składy, po pierśia, &c. Stosownie do wyroku wydanego pod d. 16 t. m. każdy właściciel w królestwie Neapolitańskim może na swoim gruncie szukać starożytności zabytków, powinien tylko posłać miesięcznie opis tego wszystkiego co wykopie akademii tutejszej.

Z Nancy d. 5. Marca.

Wczoraj przeszły tędy Arabskie ko-

nie, które Wielki Sułtan Turecki peseta Cesarzowi Napoleonowi w podarunku. Każdemu Turkowi prowadzącemu te konie dodany został Francuz na przewodnika. (Zniszczone więc było doniesienie, iakoby te konie od Reau nazad zwrócone zostały.)

Z Bruxelli d. 5. Marca.

Szkiec nowo zbudowanych w Antwerpii liniowych okrętów i kilka fregat stoją już, etnie uzbroione w porcie Flesingi. Na wiosnę spuszczonej znowu kilka wojennych okrętów z warsztatu zostaje. W wszystkich portach Belgii i reszty Francyi uzbroją korsarskie okręty, ponieważ doświadczenie nauczyło, iż w krótkim czasie zrobić można tym sposobem wielki majątek. Obawszą jest rzeczą, iż Hollendrzy, którzy przed 100 i 200 lat bardzo z bogacili się przez korsarskie okręty, nie okazują teraz do ich uzbrojenia ochoty. — Mowią, iż w Hlandyi są, rowadzone w krótkce zostaną papierowe pieniądze, które jednak zaraz po pokoju powszechnym wykupione zostaną.

Od brzegów niższej Elby d. 5. Marca.

Wojna przeciw Szwecyi już jest postanowiona. Wczoraj przybiegł do woyska Francuzkiego goniec z Paryża, a dziś całe to woysko jest w poruszeniu. Do niego przyłącza się Hiszpanie i Duńczykowie. Całe połączone woysko wynosić będzie 50,000 ludzi. Król-wicz następcą tronu Duńskiego nie będzie w nim osobiscie dowodził.

Dla czego także nowe woyska poszły do Pomeranii, nikt zgadnąć nie może. Jutro odprawi Xąż Pontecorvo nad 10,000 Francuzów pod Hamburgiem rewiią. W krótkce więc oczekiwać należy ważnych doniesień z północy. Osobliwością jest, iż zimna Szwecya zobaczy w krótkce Hiszpańskie woyska w swoim kraju.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 28 i 29 Marca 1808

Korzec Pszenicy	- -	zł. pol.	54	do	60.
- Zyta	- -	- -	53	-	56.
- Jęczmienia	- -	- -	40	-	48.
- Owsa	- -	- -	24	-	26.
- Grochu	- -	- -	68	-	76.

- Kaczy jaglancy - - - - 100 - 108.

W Wiedniu d. 14 Marca.

Mięsa wynosząca pół korca natęgo:

- Pszenicy	- -	zł. pol.	24	do	30.
- Zyta	- -	- -	16	-	19.
- Jęczmienia	- -	- -	16	-	18.
- Owsa	- -	- -	13	-	15.

D O N I E S I E N A

Z rozkazu Wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dnia 22 Marca r. b. 1808 pod Nr. 3757 wypadłego pozostałe różne rzeczy i sprzęty po niegdyś JW W. Jozefie i Felicyannie z Potuchowskich Walewskich przez publiczną licytacją d. 8 Kwietnia i następných dni z rana o godzinie 9, po południu od 3ciej do 6tej w kamienicy tychże JW W. Walewskich na ulicy Mikołajskiej pod Nr. 633 będącej, za gotowe pieniądze sprzedane zostały. — Przy teyże licytacji wina w butelkach różne do tego innego uł z cze za gotowe pieniądze sprzedane zostały. Zyczący sobie co nabydź, rąca w zwyż wyrażonym miejscu znajdować się. *Dominik Raczynski, Komornik Sądowy Krakowski.*

Gdy w królestwie Galicyi starają się p. dnieć do tego stopnia chodowanie owiec, do jakiego już w reszcie C. K. dziedzicznych krajach doszło, przeto obowiązkiem jest każdego wskazać Wysokim Gospodarzom, którzy chcą ulepszyć ważną tę część gospodarstwa, sposób, który dopomocznacznie może ich zamysłowi. — Porównywanie gatunków owiec i ich wady może okazać kupującemu różnicę, ale prawdziwe o dobroci wełny zdanie dać tylko może fabrykant. Konkurencyja kupujących jest właściwie cechą dobroci owiec i najtwarzyszym sposobem do dotępienia prędko pożądanego celu. — Państwo Xcia Lichnowskiego Grac (Grac), w Szląsku przy Oławie, posiada od 8 lat zupełnie ulepszone stada owiec, z których do wszystkich części C. K. dziedzicznych krajów, wyiawszy Galicyę zaku uia barany. Do Galicyow zakupowano zapewne dotąd takowe barany z państwa Cesarzkiej Familii H litsch. Donosi się zatem przez gazety wszystkim miłośnikom dobrego gatunku owiec, iż w państwie Grac znajduje się zawsze 300 do 500 baranów od jednego do trzech lat, w cenie 100 do 500 zł. ryb. do sprzedania. Dla tem większego zaś przekonania kupujących o dobroci takowych owiec, znajd uia się próbki wełny u Kupca Piotra Steinkellera w Krakowie z każdego gatunku, które każdego czasu widzieć można. Jeżeli kto życzył z takowych baranów co nabydź, niechaj się tylko zgłosi do P. Steinkellera, powie mu na jaką chce cenę i pod jakim Nr. em, gdyż te są na każdym baranie wypalone, a będzie mógł każdego czasu ich dostać. Na dowód o dobroci tego gatunku owiec, powiemy tylko, iż ceną wełny sprzedaje się na miejscu po 400 zł. rybskich.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Maryanny Polotyncowy małoletniej po ś. p. Walentym Polotynie ma ki, opiekunki wierzycielki prawem przekonującej, licytacja domu tu w Lublinie pod Nr. 72 sytuowanego, a prawem przekonanego Dominika Polotyńskiego, podług dzieła detaxacyi przez każdego w szczególności w Registraturze lub w czasie licytacji przeyrzeć się mogącego do zł. ryb. 656 kr. 30 sądownie oszacowanego dnia 5 Kwietnia 1808 i 5 Maja o godzinie 10 z rana w miejscu magistratu tutejszego przedsięwzięta będzie, gdzie wicycy ofiarujący stosownie do §. 456 Kod: sąd: długi na tym domu hipotekowane w szacunku ceny ofiarowanej przyjąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia przyjąć wzbraniałi się, dla tego wszyscy napomienionym domu hipotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczególnego przypozwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dnim 22 Sierpnia 1797, niniejszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwnie którzyby na pomienionym terminie nie staneli, ani przeciwko kupującemu albo ten dom przeymującemu, ani do tego żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należności z przeydazy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają. Dan w Lublinie dnia 1 Marca 1808.

F. Poll.

Schweitzer.

F, krepki. Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina. Swiderski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do wiadomości podaje, iż rzeczy ruchome po nieboszczyku Pana Janie Francisku Sztanczlu kupcu tutejszym w srebro, srebrze, klejnotach, zegarkach, miedzi, cynie, mosiądzu, porcelanie, zwierciadłach, sukniach, bieliznie, powozach i innych domowych sprzętach pozostałe przez publiczną licytacją na dniu 11 Kwietnia r. b. od godziny 9 do 12 z rana, a od 3 do 6 do południa zaczynać, i tak następnie kontynuować się mającą w kamienicy Sztanczłowskiej w ulicy Grodzkiej pod Nr. 233 stojącej sprzedane będą. — Wszyscy zatem chęć nabycia z wyszczególnionych ruchomości mający na wzywż wyrażonym terminie i miejscu znajdować się mają.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Sebast. Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta głównego Krakowa dnia 18 Marca 1803.

Kowalski.

Z strony Senatu Akademickiego C. K. Wszechnicy Krakowskiej niniejszym podaje się do wiadomości, iż stosownie do zapadłego na dniu 31 Grudnia p. r. najwyższego dekretu kancelaryi nadwornej przez Wysokie Gubernium d. 12 Marca r. b. intymowanego dla obsadzenia w Lwowskim Liceum wakującej katedry prawa kościelnego, z którą połączona jest roczna pensya 800 ryb. z prerogatywą postępowania w porządku do wyższej pensyi 1000 zł. ryb. i 1200 zł. konkurs w Akademii Wiedeńskiej i Krakowskiej, tudzież w Liceum Lwowskim d. 7 Kwietnia r. b. odprawiać się będzie. Zyczący sobie tęż katedrę obić mają się w wyz wyznaczonym dniu u C. K. Dyrektoryatu wydziału Jurydycznego w Krakowie lub we Lwowie dla złożenia examinu konkursowego przyzwoicie zgłosić.

W niebytności Rektora.

Joan. Morak C. R. Appel. Trib. Con. & Director facul. jurid.

Z Senatu Akademickiego C. K. Wszechnicy Krakowskiej d. 22 Marca 1803.

Jean. Josephus Orles, J. U. D. Facult.

Juridicae p. t. Decanus.

Magistrat C. K. Stołecznego Krakowa wszystkim komu natym zależy niniejszym Edyktem do wiadomości podaje, iż

Agneszka Rychleska dnia 31 Stycznia 1802 tu w Krakowie na Kleparzu pod Nr. 236.

Antoni Wielkodworski, tu w Krakowie lecz czasu niewiadomego.

Woyciechowski imienia niewiadomy, tudzież czasu niewiadomego.

Marcin Radoński d. 18 Listopada 1803, tu w Krakowie na Kleparzu w domu pod Nr. 65.

Antoni Klimkowski d. 22 Lutego 1803, tu w Krakowie na ulicy S. Mikotaja w domu pod Nr. 625.

Jan Popiołek d. 9 Czerwca 1803, tu w Krakowie na ulicy S. Jana w domu pod Nr. 469.

Jan Studziński d. 20 Sierpnia 1803, tu w Krakowie na Wesoly w domu pod Nr. 229.

Leopold Taberle d. 22 Listopada 1803, tu w Krakowie na ulicy Brackiej w domu pod Nr. 257.

Margorzata Kulczycka d. 3 Października 1802, tu w Krakowie na Kleparzu w ulicy długiej w domu pod Nr. 66.

Franciszka Katarzyna Bogucka, tu w Krakowie niewiadomego czasu.

Agneszka Bembekowa d. 13 Kwietnia 1806, tu w Krakowie na Karimierzu w domu pod N. 52.

Salomea Iwoska d. 10 Czerwca 1806, tu w Krakowie w rynku w domu pod Nr. 498.

Maciej Raba dnia 21 Września 1785, tu w Krakowie, którego dzieci Stanisław i Wiktorygdzie mieszkają niewiadomo jest: umarli, którzy przeto do dziedzictwa pozostałego po śmierci ich jakoweś prawo mieć mającą, niniejszemi napominani się, ażeby oświadczenie swoje, czyli dziedzictwo przereczone z dobrodziejstwem, albo bez dobrodziejstwa prawa i inwentarza obić, albo całkiem zrzec się chcą, w przeciągu lat trzech tutejszemu C. K. magistratowi tym pewnie okazali, i w tej mierze dokładnie wywiedli się, gdyż przeciwnie tylko w oznaczonym czasie zgłaszającym i prawnie wywodzącym się, dziedzictwo przyznane i wydane będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

de Nikoledon.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 15 Stycznia 1807.

Michiński.